

Σχετικά με την επιχείρηση στα Προσφυγικά, τη σύλληψη και προφυλάκιση μου και τη συνέχεια του αγώνα στο πεδίο των φυλακών

Στις 22/11/22 τα ξημερώματα ο συγκάτοικός μου με ξυπνάει φωνάζοντας ότι η αστυνομία μπαίνει στο κτίριο. Η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι συμβαίνει εκκένωση των Προσφυγικών. Σε δέκα δευτερόλεπτα είχαν σπάσει την πόρτα του διαμερίσματός μου, εισχωρώντας με ασπίδες και αυτόματα όπλα προτεταμένα επάνω μου. Απευθείας τα ΕΚΑΜ με χτύπησαν, με κόλλησαν στον τοίχο και στη συνέχεια στο πάτωμα. Έτσι έκαναν και με τον συγκάτοικό μου, πολιτικό πρόσφυγα από το Ιράν. Μετά από λίγο τον μετέφεραν στη ΓΑΔΑ, από όπου αφέθηκε ελεύθερος, αργότερα.

Έπειτα ακολούθησε η τρίωρη αιχμαλωσία μου μέσα στο διαμέρισμα της γειτονιάς των Προσφυγικών και συγκεκριμένα στο 7ο μπλοκ. Το μεγαλύτερο διάστημα ήμουν στο πάτωμα δεμένος με χειροπέδες και τα όπλα τους συνεχώς να πιέζουν την πλάτη μου. Αυτό συνεχίστηκε μέχρι που κατέφτασε η εισαγγελέας ώστε να συμπληρώσει το show της επιχείρησης. Η τελευταία είχε τον ρόλο του κομπάρσου, μιας και απλά στεκόταν κοιτάζοντας με κενό βλέμμα τους τοίχους. Όσες φορές την ρώτησα για ποιο λόγο γίνεται αυτή η θεατρική παράσταση και για ποιο λόγο με έχουν συλλάβει, η σιωπή της και η ανικανότητά της να με κοιτάξει στα μάτια, ενίσχυε ακόμη περισσότερο την παράσταση. Έτσι μετά την 3ωρη κράτησή μου με μετέφεραν στη ΓΑΔΑ στον 6ο για πολλές ώρες, έχοντας χάσει την αίσθηση του χρόνου και χωρίς να γνωρίζω ακόμη τους λόγους της απαγωγής μου. Η νύχτα έπεσε και εγώ βρισκόμουν πλέον στον 7ο όροφο. Εκεί με επισκέφθηκε η δικηγόρος μου και με ενημέρωσε ότι η δίωξή μου αφορά εμπρησμούς και πιο συγκεκριμένα της Real. Σε αυτό το σημείο άρχισα να καταλαβαίνω σιγά σιγά το μεγάλο κάδρο της υπόθεσής μου και αντιλήφθηκα πάνω μου το πώς η ασφάλεια έχει την ικανότητα να στήνει υποθέσεις κάνοντας πολιτική. Γιατί ούτε με τον εμπρησμό που μου φορτώνουν έχω καμία απολύτως σχέση, ούτε με την οργάνωση με την οποία με συσχετίζουν, για την οποία μάλιστα μου αποδίδουν ρόλο αρχηγού.

Αργότερα ενημερώθηκα για την αξιοπρεπή μάχη που έδωσαν τα συντρόφια από τις ταράτσες και μέσα στα κτίρια των Προσφυγικών.

Τις μέρες της αιχμαλωσίας μου στα κελιά της ΓΑΔΑ, επί μέρες οι μπάτσοι με ενοχλούσαν ταλαιπωρώντας με, ξυπνώντας με στις 3 και 4 το βράδυ για φωτογραφίες, άλλοτε για αποτυπώματα τα οποία και αρνήθηκα και άλλοτε για να μου διαβάσουν την δικογραφία μου. Στις 28/11/22 πέρασα από ανακριτή και εισαγγελέα με συνοπτικές διαδικασίες, που αποφάσισαν την προσωρινή φυλάκισή μου. Το σχέδιο της ασφάλειας ολοκληρώθηκε, σε αυτό το θέμα τουλάχιστον, επιτυχώς. Το γεγονός του πόσο γρήγορα τέλειωσε η διαδικασία σε ανακριτή και εισαγγελέα, χωρίς πραγματικά και ουσιαστικά αποδεικτικά στοιχεία εναντίον μου, μου απέδειξε ότι η απόφαση ήταν από ψηλά και ότι προφυλακίστηκα κατά παραγγελία.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΝΕΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝΟΝΤΑΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ

Τα κατασκευασμένα στοιχεία της ασφάλειας που με οδήγησαν πίσω από κάγκελα και συρματοπλέγματα, πέρα από την στοχοποίησή μου ως αναρχικό και δραστήριο μέλος της κοινότητας των Προσφυγικών, έγιναν ο δούρειος ίππος για την πολιτική επιχείρηση εισβολής και εκκένωσης της γειτονιάς, αλλά παράλληλα και σε επίπεδο πολιτικής κεφαλαιοποίησης εντός της αστικής τάξης. Ο Θεοδωρικάκος έβγαλε κατευθείαν ανακοίνωση για να διαφημίσει την επιχείρηση της, αποτυχημένης τελικά, εκκένωσης των Προσφυγικών, αλλά κυρίως εμένα ως τρόπαιο νίκης, το οποίο ο Χατζηνικολάου έσπευσε άμεσα να αποδεχτεί με ενθουσιασμό. Με απλά λόγια στήθηκε μια ολόκληρη υπόθεση πάνω μου ή για να το πω καλύτερα το 1/6 της υπόθεσης, αυτής του "φερόμενου ως δράστη της Real", ήταν για να δημιουργήσει το κατάλληλο κλίμα ώστε οι θαρραλέοι μισθοφόροι τους να επεκταθούν σε μια γενική επιχείρηση εισβολής και εν δυνάμει εκκένωσης της κατελιημμένης γειτονιάς των Προσφυγικών. Αυτό ήταν κάτι που τελικά δεν το κατάφεραν. Αυτό που προσπαθούν μέσα από όλες αυτές τις διώξεις, είναι να στοχοποιήσουν και να εξουδετερώσουν αγωνιστές, να χτυπήσουν όσους και όσες οργανώνονται στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και τις συλλογικότητες που συμμετέχουν.

Ουσιαστικά, τα μόνα στοιχεία που με συνδέουν με την υπόθεση είναι το αυτοκίνητο της αδερφής μου. Συνέλεξαν υλικό από κάμερες σύμφωνα με την δικογραφία από την μέρα της εμπρηστικής επίθεσης στη Real. Στο υλικό που παραδόθηκε δεν υπάρχει πουθενά ούτε η ώρα, ούτε η μέρα, ούτε η ημερομηνία που το αυτοκίνητο έχει καταγραφεί σε μια περιοχή πολύ κοντά στο σπίτι μου. Πουθενά επίσης δεν φαίνονται οι πινακίδες του αυτοκινήτου. Όπως επίσης συμβαίνει και με την υποτιθέμενη διαδρομή του αυτοκινήτου, που όποιος και να το δει σε ένα χάρτη, η διαδρομή αυτή δεν βγάζει κανένα νόημα, ακριβώς γιατί αποτελεί ένα ακόμη κακοφτιαγμένο σενάριο της ασφάλειας για να με ενοχοποιήσει. Ένα ακόμη από τα "στοιχεία", με τα οποία επιχειρούν να με μπλέξουν με την υπόθεση είναι μια κόκκινη κοντομάνικη μπλούζα, μια μπλούζα που ούτε δική μου είναι, ούτε

βρέθηκε στην ντουλάπα μου κατά την έρευνα που έγινε στο σπίτι μου και που αποτελεί ένα φυτευτό στοιχείο. Στη θέση μου θα μπορούσε να είναι ο καθένας.

Τείνω να πιστεύω ότι αν δεν ήταν η Real θα ήταν οποιαδήποτε άλλη επίθεση η οποία θα χρησιμοποιούνταν για την επιβολή του δόγματος νόμος και τάξη ενάντια στα Προσφυγικά. Μάλλον σε εμένα ήταν πιο εύκολο να στήσουν ένα προφίλ που θα έδενε την υπόθεση παρά σε κάποιον άλλο, την συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Η πολιτική τους στόχευση είναι πάντα προς την ίδια κατεύθυνση. Καταστολή και στοχοποίηση των αναρχικών και ριζοσπαστικών ιδεολογικών αντιλήψεων και των απελευθερωμένων χώρων, όπου αυτές οι αντιλήψεις οργανώνονται και διαμορφώνουν συνθήκες ζωντανών επαναστατικών παραδειγμάτων μιας άλλης κοινωνικής ζωής. Οι τακτικές τους όμως αλλάζουν επιχειρησιακά και κατασταλτικά. Ήμουν και είμαι αναρχικός, καθώς και μέλος της κοινότητας των Κατειλημμένων Προσφυγικών. Δεν πρόκειται για κανένα απολύτως λόγο να γονατίσω στις σκευωρίες και να σταματήσω να αγωνίζομαι. Γιατί στο αρχιπέλαγος του κοινωνικού και ταξικού πολέμου που διασχίζει κάθε αγωνιστής και αγωνίστρια, με μια φουρτούνα μπορεί και να σκιστούν τα πανιά μας. Το στοίχημα όμως είναι αν θα συνεχίσουμε να πηγαίνουμε κόντρα στον άνεμο και στα κύματα αυτής της φουρτούνας. Αν θα σταθούμε φλογερά για την συγκρότηση επαναστατικού κινήματος. Αν θα φτάσουμε στην στεριά πέρα από τις συνθήκες που μας επιβάλλονται, πλάι στα θύματα της εκμετάλλευσης και στους/στις/στα καταπιεσμένους/ες/α.

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΩΣ ΠΕΔΙΟ ΑΓΩΝΑ

Οι φυλακές αποτέλεσαν σε πολλές περιπτώσεις κέντρο αγώνα, άλλοτε βραχυπρόθεσμα άλλοτε μακροπρόθεσμα. Σε κάποιες περιπτώσεις συγκροτήθηκαν κοινότητες πέρα από την αυστηρά πολιτική συγγένεια με αρκετά παραδείγματα σε διεθνή κλίμακα. Οι κοινότητες κρατουμένων Ιρλανδών μαχητών του IRA και Ιρλανδών πολιτών (πολίτες αποκαλούσαν όσους δεν ήταν ενταγμένοι στον IRA), τις δεκαετίες του '70 και του '80, των Τούρκων και Κούρδων επαναστατών τα τελευταία 40 χρόνια, σε κάποιες φυλακές στο Μεξικό, σε φυλακές των ΗΠΑ, στις φυλακές της προεπαναστατικής Ισπανίας τις δεκαετίες του '20, '30 και μετά. Ο βασικός κοινός γνώμονας των κρατουμένων είναι η ίδια η αίσθηση της φυλάκισης, η τιμωρία του περιορισμού της ελευθερίας. Οι φυλακές είναι ένα έδαφος που θα συναντηθούν ταξικοί και κοινωνικοί αγώνες από κοινές θέσεις. Σαν αναρχικοί κρατούμενοι δεν βρισκόμαστε εδώ μέσα για να βγάλουμε απλά την ποινή μας. Είναι καθήκον μας να προσπαθούμε να παράγουμε και να προωθούμε μια νέα κουλτούρα και νέες αντιλήψεις εντός των τειχών. Να φτιάχνουμε μονοπάτια, να αφήνουμε στίγμα, ένα πολιτικό στίγμα ριζοσπαστικοποίησης πάντα σύμφωνο με τις ανάγκες και τις δυνατότητες του συλλογικού ή συνολικού κοινωνικού σώματος των κρατουμένων.

Η ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΚΑΙ Η ΑΘΩΩΣΗ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 79 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Φυλακές Τρικάλων

Πτέρυγα Δ1

Κώστας Δημαλέξης

μέλος της Κοινότητας των Κατειλημμένων Προσφυγικών Λ. Αλεξάνδρας